

יום ראשון ג' באב תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נדריים - נ"ו

1. **משנה - הנודר מן הבית, האם מותר להיכנס לעלייה?**
לר' מאיר: מותר בעלייה, כיון שאינה בכלל בית. **לחכמים:** עלייה בכלל הבית.
הנודר מן עלייה: לכו"ע מותר בבית.
2. **שנינו: 'בבית - לרבות את היציע, בבית - לרבות את העלייה' שנוהגים בהם דיני צרעת הבית. כדעת מי נשנתה הברייתא?**
א. רב חסדא: כרבי מאיר. כיון שלפי רבנן הרי עלייה בכלל הבית ולא צריך פסוק לרבות.
ב. אביי: אף כרבנן, ונצרך הפסוק שלא נאמר כיון שכתוב בנגעים 'בבית ארץ אחוזתכם' ורק מה שמחובר לארץ.
3. **האומר לקונה: 'בית בביתי אני מוכר לך' - האם יכול להראותו את העלייה שהיא גרועה יותר?**
לה"א: עולא פסק שמראהו עלייה. ולפ"ז משמע שאם אמר לו 'בית' סתם - אינו מראהו עלייה, וכר"מ ולא כרבנן.
ונדחה: יתכן שכוונת עולא שמראהו רק את המעולה שבביתם, אבל בבית סתם יראה לו את הגרוע.
4. **משנה - הנודר מן המטה - האם מותר בדרגש?**
לרבי מאיר: מותר בדרגש. **לחכמים:** דרגש בכלל מטה.
הנודר מן הדרגש - לכו"ע מותר במטה.
5. **עולא ביאר שדרגש הינו 'ערסא דגדא' מיטה שעומדת בבית למזל. מה היא הקושיא שמחמתה דחו את פירושו?**
א. שנינו: כשהמלך אבל ועושים לו סעודת הבראה - כל העם מסובין על הארץ להראות שמשתתפים באבלו, והוא מיסב על הדרגש. והרי בדרך כלל לא יושב שם ודווקא באבלו יושב שם.
דחה רבינא: יתכן שמשנים כמו שמשנים בכך שבדרך כלל תלוי ברצונו אם לאכול בשר ויין, ובסעודה זו מברין אותו בבשר ויין.
ב. שנינו: דרגש לא היה כופהו האבל כדרך שכופה את כל המיטות בבית, אלא זוקפו על צידו. ואם זה ערסא דגדא הרי שנינו שצריך לכפות את כל המיטות שבבית.
ונדחה: יתכן שכיון שאינה מיועדת בעיקרה לשכיבה לא כופין, כמו שלא כופין מיטה המיוחדת לכלים.
ג. שנינו: רשב"ג אומר: דרגש, האבל מתיר קרביטיו [לולאותיו] והוא נופל מאליו. והרי לערסא דגדא אין קרביטין.
למסקנא: רבין הביא פירוש שדרגש הוא 'ערסא דצלא' - מטה של עור ותולין רצועות בשפת העור סביב.
6. **מה ההבדל בין המבנה של דרגש לבין מיטה?**
**א. רבי ירמיה: מטה - החבלים מרכיבים על ארוכות המטה. דרגש - יש נקבים בארוכותיו ותוחבים בהן ראשי רצועות התלויות בעור ועונבין. מיתבי: כלי עץ מאימתי מקבלין טומאה - המטה והעריסה משישופם בעור הדג ליפותם, ואם מטה מסתרגת על גבה, למה נצרך שיפת עור הדג, הרי בין כך לא יראה יופי העץ כיון שסופו להיות מוקף בחבלים.
ב. אלא - שניהם מגופן, במיטה מכניסים את החבלים בנקבים עצמם, ואילו בדרגש מכניסים בנקבים לולאות ובלולאות מכניסים את רצועות העור. עור למדנו בשם רבי: מטה שנקליטיה יוצאין - רגלי המיטה ממשיכים ויוצאין למעלה ואי אפשר להופכה - זוקפה על צידה זוקפה ודיו.**
7. **משנה - הנודר מן העיר - מותר ליכנס לתחומה של עיר [2000 אמה] ואסור ליכנס לעיבורה [70 אמה 40 טפחים]. מנין שעיבור העיר נחשב כהעיר? ויהי בהיות יהושע ביריחו והרי 'יריחו סוגרת ומסוגרת' אלא בעיבורה היה. אבל על תחומה נאמר 'ומדותם מחוץ לעיר'.**
8. **עוד שנינו: הנודר מן הבית - אסור מן האגף ולפנים. משמע מן האגף ולחוץ - מותר. מהיכן הקשו ע"ז?**
ויצא הכהן מן הבית - יכול ילך לביתו ויסגיר [ע"י חבל ארוך] ת"ל: אל פתח הבית, יכול יעמוד תחת המשקוף ויסגיר, תלמוד לומר: מן הבית, עד שיצא מן הבית כולו - עומד בצד המשקוף ויסגיר. ובדיעבד אם הסגיר בביתו או תחת המשקוף הסגירו מוסגר, שנא' והסגיר את הבית, מכל מקום. משמע שכל העובי שתחת המשקוף הוא בכלל הבית. ותיצו: שונה לגבי הבית המנוגע שנאמר בו 'מן הבית', עד שיצא מן הבית כולו.